

DZIŚ W NUMERZE:

- ♦ **POROZUMIENIE
W SPRAWIE PODWYŻEK
PODPISANE!**
- ♦ **KOMISJA MIĘDZYZA-
KŁADOWA NSZZ „S”
OBRADOWAŁA**
- ♦ **R. 2015 PODSUMOWANY**
- ♦ **SPOTKANIE ZWIĄZKÓW
ZAWODOWYCH
„ZBROJENIÓWKI”
Z ZARZĄDEM PGZ**
- ♦ **POSIEDZENIE
RADY NADZORCZEJ
MESKO S.A.**

**KOMISJA MIĘDZYZAKŁA-
DOWA NSZZ „S” MESKO
OBRADOWAŁA**

28 stycznia 2016 roku obradowała Komisja Międzyzakładowa NSZZ „S” Mesko S.A. Porządek obrad był bardzo obszerny i można go podzielić na trzy grupy:

1. Tematyka związana z rozliczeniem budżetu za 2015 r. oraz Preliminarz wydatków na 2016 r.
2. Zmiany majątkowe – plany Zarządu na 2016 i 2017 r.
3. Spotkanie z Prezesem W. Skowronem.
4. Sprawy bieżące, tj. sprawozdanie z rozmów w PGZ, MON, z posiedzenia Zarządu Regionu oraz wolne wnioski.

Podsumowując wydatki i wpływy za 2015 r. Przewodniczący podkreślił fakt, że mimo ogromnych kosztów organizacji

dokończenie na str. 3

**POROZUMIENIE W SPRAWIE
PODWYŻEK – PODPISANE!**

Po wielu tygodniach negocjacji w dniu 5 lutego 2016 roku udało się wreszcie podpisać Porozumienie w sprawie podwyżki płac. Porozumienie jest dokumentem dość obszernym, bo oprócz spraw płacowych obejmuje szereg innych działań wprowadzających i usprawniających metody nadzoru, zarządzania i wykonania procesów produkcyjnych. Porozumienie określa też nową politykę kadrowo-płacową na wiele lat. Szczegóły dokumentów będą prezentować przewodniczący Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność” na spotkaniach.

Główne, czy raczej najbardziej interesujące punkty zawartego Porozumienia to:

- zwiększenie premii w 2016 roku do 12% płacy zasadniczej oraz coroczny wzrost premii aż do osiągnięcia poziomu 30% płacy zasadniczej,
- przeznaczenie 200 tys. złotych na wyrównanie tzw. dysproporcji płacowych,
- zwiększenie funduszu płac od dnia 1 lipca 2016 roku o kwotę 300 zł na liczeniowo na pracownika.

Zasady podziału podwyżek stanowią jeden z punktów Porozumienia, który jest jeszcze dopracowywany. Strony porozumienia uznały dążenie do maksymalnie szybkiego terminu osiągnięcia w Mesko S.A. poziomu 150% średniej płacy krajowej. Rozmowy były bardzo trudne. Trzeba podkreślić jednak, że temat wprowadzenia podwyżek nigdy nie był przez Zarząd kwestionowany. Oczywiście różnica między nami dotyczyła wysokości podwyżek, terminu i zasad. Myślę, że wynik rozmów można uznać za sukces. Teraz przychodzi drugi etap, czyli to co budzi wiele emocji: podział i wprowadzenie w życie zawartego Porozumienia. W imieniu NSZZ „Solidarność” dziękujemy naszym członkom za cierpliwość i zrozumienie, a Zarządowi za otwartość na argumenty pracownicze.

Stanisław Głowacki

Spotkanie MOZ NSZZ „Solidarność” z Prezesem Zarządu „MESKO” SA

28.01.2016 r. odbyło się spotkanie Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” z Prezesem Zarządu „MESKO” SA Waldemarem Skowronem. Prezes przedstawił główne założenia Planu Rzeczowo-Finansowego Spółki na 2016 r. Omówiona także została likwidacja i sprzedaż majątku zbędnego dla Spółki, a także wprowadzenie nowej polityki kadrowo-płacowej. W dalszej części została przeanalizowana strategia działania w 2016 r., z której wynika, że „MESKO” SA jest i będzie w przyszłości głównym dostawcą rakiet i amunicji dla polskiej armii, ale żeby tak było trzeba utrzymać wysoką jakość wykonywanych produktów. Prezes zaprezentował także koszty działalności operacyjnej w latach 2014–2016, która zawierała prognozę rachunku zysków i strat, a także planowane nakłady inwestycyjne. Następnie wymieniał istotne prace rozwojowe takie jak: program „TYTAN”, „KRAB”, „KRYL”, amunicja 30 mm i 35 mm.

Prezentacja Planu Rzeczowo-Finansowego dla „MESKO” SA na 2016 r.

Plan składa się z następujących części:

- plan sprzedaży – 413364 tys. zł
- plan inwestycyjny – 73 mln zł
- plan B + R
- plan wykonania narzędzi i remontów.

Sprzedaż w kolejnych latach przedstawiała się następująco:

- 2014 r. – 274.721,7 tys. zł
- 2015 r. – 387.299 tys. zł
- plan 2016 r. – 425.262 tys. zł
- eksport 2016 r. – ok. 50 mln zł

Ponadto Prezes przedstawił plan sprzedaży w rozbiciu na oddziały, tj. „MESKO” SA, Lubiczów, Kraśnik, Pionki.

Średnioroczne zatrudnienie kształtowało się następująco:

- 2014 r. – 1733 osoby
- 2015 r. – 1792 osoby
- plan 2016 r. – 1842 osoby

Średnioroczne wynagrodzenie

- 2014 r. – 3925,00 zł
- 2015 r. – 3967,00 zł
- 2016 r. – 4372,00 zł

Zysk

- 2014 r. – 2596 tys. zł
- 2015 r. – 473 tys. zł
- plan 2016 r. – 3738 tys. zł

Przewodniczący Stanisław Głowacki dokonał analizy sytuacji w „MESKO” SA, zwracając uwagę na szereg zagrożeń na 2016 rok i lata następne.

Stwierdził, że szansą poprawy sytuacji w „MESKO” SA są nowe produkty. Dlatego niepokoi nas stan prac nad nowymi wyrobami, a szczególnie termin zakończenia i wdrożenia do produkcji rakiet „Piorun”, „Pirat” i „Błyskawica”. Naszą troskę budzi obawa o utratę kompetencji przy produkcji wyrobów wykonywanych w przeszłości na dużo gorszym parku maszynowym. Jako przykład Przewodniczący podał problemy z wykonywaniem zapalników oraz niektórych asortymentów amunicji.

W odpowiedzi Prezes Zarządu stwierdził, że badania nad rakieta „Piorun” zakończyły się wynikiem pozytywnym i w tej chwili czekamy na podpisanie kontraktów z MON. Mamy nadzieję, że w 2017 r. rozpoczniemy seryjną produkcję. Zapowiedzi potrzeb MON są bardzo duże.

W innych programach prace są na ukończeniu. Doskonallymy strukturę organizacyjną. Zostanie powołana specjalna komórka ds. rozwojowych, zwłaszcza rakiet. Nastąpił czytelny podział kompetencji pomiędzy Z-1 i Z-2.

Dariusz Kliszewski – Przewodniczący KZ NSZZ „S” Z-4 zadał pytanie „co dalej z Z-4?”

Prezes w odpowiedzi stwierdził, że Dyrektor T. Gębura ma w tym zakresie wiedzę oraz pełne kompetencje i przedstawi propozycje udzielając wyczerpujących informacji.

Wiesław Dąbrowa – Przewodniczący KZ NSZZ „S” Z-5 zapytał o politykę płacową na 2016 r., a w szczególności o podwyżki. „Rozmowy się toczą już od października 2015 r., a efektów brak”.

Prezes odpowiadając stwierdził, że do tej pory wynegocjowana została większa premia. Temat podwyżek jest na ukończeniu. Przedłużające się negocjacje, to wina związków zawodowych, które nie chcą zgodzić się na propozycję Zarządu.

Kolejna tura rozmów płacowych, planowana jest na 3 lutego.

Z.S.

SPOTKANIE W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ

Na zaproszenie Sekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej w dn. 11 stycznia 2016 r. odbyło się spotkanie z przewodniczącym Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” Stanisławem Głowackim oraz przewodniczącym Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego ZZPE Jerzym Szpechem.

W spotkaniu udział wzięli:

Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej SA – Arkadiusz Siwko,

Szef Inspektoratu Uzbrojenia – generał Adam Duda.

Tematem spotkania było przedstawienie stanowisk NSZZ „Solidarność” w kwestii:

- Strategii funkcjonowania PGZ SA
- Struktury Grupy i jej ewentualnych zmian,
- Stanowiska NSZZ „Solidarność” w sprawie programów modernizacji Sił Zbrojnych.

Minister Bartosz Kownacki otwierając spotkanie podkreślił nowe uwarunkowania funkcjonowania zakładów zbrojeniowych i objęcie nadzorem

właścicielskim przez MON. Minister Kownacki zwrócił uwagę na wieloletnie zapóźnienia związane z wdrażaniem nowoczesnych technologii oraz nowej techniki na wyposażenie Sił Zbrojnych.

Podkreślił, że przy realizacji programów modernizacji Sił Zbrojnych głównym elementem, który będzie decydował o wprowadzeniu wyrobów na wyposażenie armii, będzie ilość i wielkość zaangażowania w te procesy polskich zakładów.

Przewodniczący Stanisław Głowacki podziękował za organizację spotkania oraz szybkie i skuteczne decyzje w zakresie zmian strukturalnych i personalnych w branży. Podkreślił jako niewątpliwą sukces określenie jednego właściciela, czyli MON.

Doświadczenia historyczne pokazały, że rozdrobnienie uprawnień w stosunku do sektora obronnego, prowadziło do blokady szybkości decyzji, kompetencyjności oraz totalnego chaosu i walki o wpływy poszczególnych resortów gospodarczych.

Dziś jest sytuacja klarowna. Odpowiedzialność i kompetencje są w jednych rękach, czyli Ministerstwa Obrony Narodowej.

Przewodniczący przedstawił kwestię reprezentatywności pracowniczego w branży, zwracając uwagę, że NSZZ „Solidarność” i OPZZ stanowią w sumie około 85% stanu uzwiązkowania.

Tematem bieżącej interwencji w sprawach zamówień jest prośba o pomoc w stosunku do BZE „BELMA” SA w Bydgoszczy.

Minister odpowiedział pozytywnie i dojdzie do spotkania z Zarządem „BELMA” w PGZ SA w tej kwestii.

Prezentując Stanowisko NSZZ „Solidarność” przewodniczący przedstawił krytyczną ocenę budowy dotychczasowych programów tzw. Strategii, za które trzeba było w sumie zapłacić kwotę ok. 7,5 mln zł, a które nie tylko nie przyniosły pozytywnych efektów, ale wprost przeciwnie, doprowadziły do chaosu i dezintegracji całej branży.

Próba bezpośredniego zarządzania przez PGZ SA spółkami bez kompetencji, doprowadziła do paraliżu decyzyjnego. Aspiracje urzędników PGZ SA ubezwłasnowolniały działania Zarządów firm.

Zdaniem NSZZ „Solidarność” przekazanie znacznych kompetencji zarządzania spółkom i tzw. grupom produkcyjnym, nie tylko usprawni metody zarządzania, ale też spowoduje przejrzystość odpowiedzialności za podejmowane decyzje.

Przewodniczący zwrócił się do ministra B. Kownackiego o wyjaśnienie kwestii podległości pod PGZ SA stoczni.

Wg wyjaśnień Prezesa Arkadiusza Siwko stocznie podlegają pod PGZ SA i będzie dla nich budowany program funkcjonowania i rozwoju.

Istotnym elementem jest kwestia udziału PGZ SA w programach modernizacji Sił Zbrojnych.

Wg zapewnień ministra Kownackiego tylko programy ze znacznym zaangażowaniem polskiego przemysłu będą realizowane. Będzie też dokładna analiza wszystkich programów modernizacji Sił Zbrojnych pod kątem ich celowości i zaangażowania polskich firm w ich realizację.

Generał Adam Duda – Szef Inspektoratu Uzbrojenia – zwrócił uwagę na nieterminową realizację przez przemysł umów na dostawy sprzętu do wojska. Jest to bardzo poważny problem.

Wysokość kar ponoszonych przez firmy z tego tytułu jest bardzo duża, ale też powoduje niewykorzystanie środków finansowych na modernizację Sił Zbrojnych przez MON w danym roku budżetowym.

Zarówno Pan minister jak też i Pan generał zwracali uwagę na wieloletnie opóźnienia w realizacji programów B + R.

Przewodniczący, wyjaśniając niektóre zarzuty, zwrócił uwagę na fakt permanentnej restrukturyzacji branży, zarówno majątkowej jak też i personalnej. Nie zwracano uwagi na rozwój i stabilizację, ale tylko na ograniczenie; to był między innymi powód ograniczania kompetencji.

Uzgodniono, że takie spotkania będą organizowane cyklicznie, niezależnie od spotkań Zespołu Dialogu Społecznego.

Spotkanie Zarządu PGZ SA z Prezydium Sekcji uzgodniono na dzień 15 stycznia 2016 r.

Przewodniczący
KSPZ NSZZ „Solidarność”
Stanisław Głowacki

KOMISJA

MIĘDZYAKŁADOWA NSZZ „S” MESKO OBRADOWAŁA

dokończenie ze str. 1

XXXV-lecia NSZZ „S” wydatki w roku 2015 były mniejsze od planowanych.

Bilans roku 2015 zakończył się wynikiem pozytywnym. W planach na 2016 r. budowa preliminarza wydatków była tak konstruowana, by nie przekroczyć planowanych wpływów ze składek członkowskich.

Przewodniczący Komisji Zakładowych i Oddziałowych zaprezentują w swoich Komisjach szczegóły.

Komisja Międzyzakładowa przyjęła Uchwałę o przyjęciu sprawozdania za 2015 r., oraz zatwierdziła plan wydatków na 2016 r.

Relacja ze spotkania z Prezesem Skowronem oraz Dyrektorem Z-4 T. Gębura w osobnych relacjach w Biuletynie.

St.Głowacki

**Pan
Waldemar Skowron
Prezes Zarządu
„MESKO” SA**

W związku z pismem ZO/8/2016 z dn. 16.01.2016 r. w sprawie działań z zakresu posiadanego majątku, po dokładnej analizie i wysłuchaniu argumentacji przedstawionej przez Głównego Energetyka Pana Tomasza Gębure, NSZZ „Solidarność” MESKO zwraca się do Pana Prezesa z następującymi wnioskami.

W przypadku ewentualnej finalizacji działań w sprawie Elektrociepłowni Zakładowej, za konieczne uważamy zawarcie Porozumienia, które zawierać powinno:

1. Gwarancję zatrudnienia w „MESKO” SA wszystkich członków NSZZ „Solidarność”, którzy chcieliby pozostać w „MESKO” SA w nowej strukturze organizacyjnej.
2. Imienną listę wszystkich pracowników z przypisaniem, po uzgodnieniu z pracownikiem konkretnego stanowiska pracy w strukturze „MESKO” SA.
3. Gwarancję możliwości odejścia na emeryturę lub emeryturę pomostową przez wyrażających taką wolę pracowników.
4. Wyliczenie stawki osobistego zaszerzgowania dla każdego pracownika zmieniającego stanowisko pracy tak, by stawka ta gwarantowała poziom płacy na dzień 30 marca 2016 r.
5. Wyrażenie zgody na ewentualne przejście do nowego pracodawcy na podstawie Art. 231 z gwarancją zatrudnienia w nowym podmiocie przynajmniej na okres 5 lat.
6. Określenie terminu zmiany stanowisk pracy.

Istotnym będzie też przekazanie informacji na piśmie, które zawierała prezentacja Głównego Energetyka, między innymi:

1. Gwarancja bezproblemowego zabezpieczenia procesów produkcyjnych „MESKO” SA, po ewentualnej zmianie właściciela elektrociepłowni.
2. Informacje ekonomiczne dotyczące prowadzonych działań restrukturyzacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem efektów ekonomicznych dla „MESKO” SA.

Po otrzymaniu stosownych materiałów i podpisaniu Porozumienia, NSZZ „Solidarność” „MESKO” wyda stosowne stanowisko, które skierowane będzie również do organów nadzorczych Spółki.

**Przewodniczący
MOZ NSZZ „Solidarność” Mesko S.A.
Stanisław Głowacki**

ROK 2015 PODSUMOWANY

Co prawda, mamy już rok 2016, ale na rzeczowe i konkretne podsumowanie działalności MESKO S.A. dopiero teraz przychodzi właściwa pora.

Wszystkie dane przygotowują służby handlowe i ekonomiczne.

8 lutego odbyła się narada z udziałem Zarządu Mesko S.A. oraz dyrektorami służb i zakładów podsumowująca rok 2015.

Zakładany plan sprzedaży na 2015 r. wynosił 479 mln zł. Wykonano 425 mln zł.

Planowany zysk za 2015 r. wynosił 4 mln 370 tys. zł. Faktyczny wyniósł 473 tys. zł.

Z Mesko S.A. wyeksportowano produkty na wartość ok. 70 mln zł.

Po zbilansowaniu wszystkich wskaźników stwierdzono brak podstawy do wypłacenia premii za IV kwartał 2015 r.

Podsumowując działania w roku 2015 Przewodniczący Stanisław Głowacki stwierdził, że pracownicy Mesko S.A. są rozczarowani i wściekli!!!

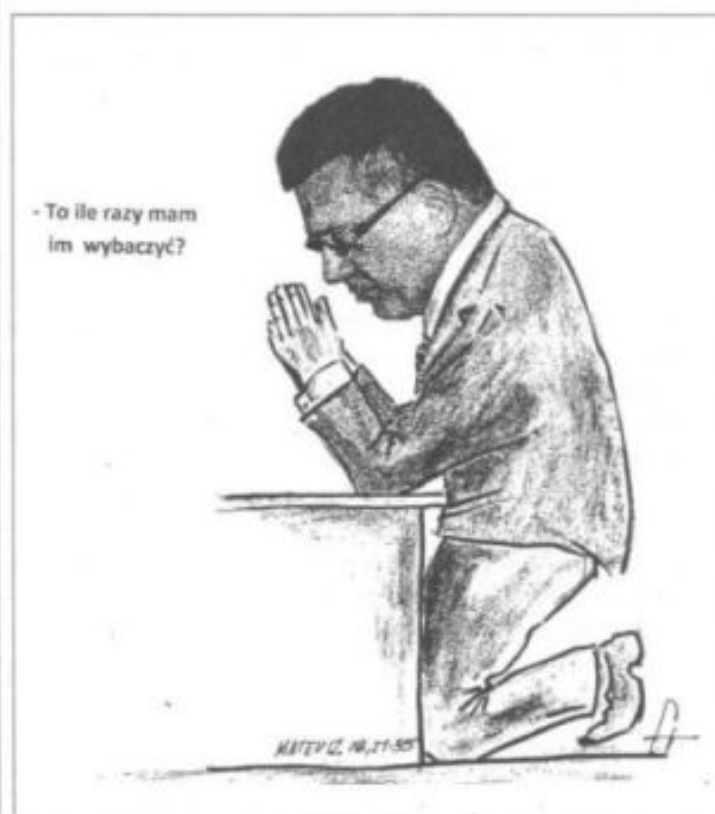
Naszym zdaniem to, że nie zostały sprzedane wyroby to nie wina pracowników, którzy w pocie czoła pracowali w czwartym kwartale, a efektów jak nie było tak nie ma!!!

Przewodniczący zwracając się do Prezesa powiedział, że dłużej takiej sytuacji tolerować nie można.

Jeżeli taka sytuacja miałaby powtórzyć się w przyszłości, będziemy występować do statutowych organów Spółki o wnioski dyscyplinarne.

Rolą związków zawodowych jest ochrona interesów pracowników i będziemy to robić bez względu na to kogo ewentualnie konsekwencje będą dotyczyć!!!!

Sprawozdawca

CO DALEJ Z ELEKTROCIĘPŁOWNIĄ?

W dniu 28.01.2016 r. w obradach Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” udział wzięli Pan Tomasz Gębura – Szef Zakładu Nr 4 – Główny Energetyk wraz ze swoim zastępcą P. Marcinem Ożógiem.

Przedstawili zebranym prezentację: Analiza opłacalności sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa pod nazwą „Elektrociepłownia Zakładowa” w oparciu o kalkulację kosztów w 2015 r. Z prezentacji wynika, że całkowity koszt wytwarzania i przesyłu ciepła na potrzeby MESKO S.A. wyniósł 6.341.550 zł. Gdyby MESKO S.A. zakupiło ciepło w firmie zewnętrznej (czytaj Celsium) wówczas koszt wyniósłby 4.812.480 zł.

Głównym problemem, który przedstawił pan prezes Gębura jest małe zapotrzebowanie na ciepło i wysokie koszty stałe funkcjonowania elektrociepłowni. Również prywatni właściciele obiektów wzdłuż ul. Mościckiego i okolic nie są zainteresowani zakupem ciepła z EC MESKO S.A.

Ogromnie kosztowne będą remonty potrzebne na utrzymanie sprawności kotła jak i budynku EC w ciągu najbliższych lat.

Liczy, które przedstawił Dyrektor Gębura to realne koszty pozyskania ciepła dla MESKO S.A.

- Roczny koszt funkcjonowania EC – 11.857.546,00 zł
- Koszt działalności EC – 6.745.546,00 zł
- Sprzedaż ciepła na zewnątrz – 781.900,00 zł
- Koszt dystrybucji na Z-5 – 513.300,00 zł

W przypadku zakupu czynników od dostawcy z zewnątrz, koszt całkowity wynosi 4.800.000,00 zł, co daje w ciągu 5 lat oszczędność 14.700.000,00 zł.

Ze sprzedaży EC wpłynie kwota 5.000.000,00 zł.

PYTANIA I ODPOWIEDZI

Stanisław Głowacki – Przewodniczący MOZ NSZZ „Solidarność” „MESKO” pytał: „co zmieniło się od 2012 roku, że teraz jest Pan za sprzedaż EC?”.

Tomasz Gębura Szef Zakładu Nr 4 odpowiadając stwierdził, „że koszt zakupu czynnika energetycznego jest niższy o 1.200 tys. zł w stosunku do pierwotnej propozycji. Za sprzedaż przemawia też zmniejszenie zapotrzebowania na ciepło, które spadło z 225 GJ do 106 tys. GJ obecnie, co pociągnęło za sobą wzrost kosztów stałych. Obecnie wykorzystujemy tylko 20% mocy, tj. 10 MW z zainstalowanych 56 MW.

Przyczyna zmniejszenia zapotrzebowania, to m.in. docieplanie budynków i inne inwestycje.

Na Placu Nr 2 planujemy zainstalować solary i pompy ciepła. Zmniejszy to zapotrzebowanie o 377.893,00 zł w okre-

sie letnim. Docieplając budynek 27 C-1 zmniejszymy zapotrzebowanie o następne 9%.

Reasumując nastąpi spadek zapotrzebowania z 6.229.310,00 zł do 4.088.503,00 zł, tj. o 34,4%”.

Odpowiadając na pytania Stanisława Mrozka, Tomasz Gębura stwierdził, „że produkcja energii elektrycznej jest nieopłacalna, gdyż wymaga to osiągnięcia wykorzystania kotłów w ponad 58% zainstalowanej mocy, a pracują obecnie bo takie jest zapotrzebowanie na 20%.

Utrzymanie EC jest więc nieopłacalne. Nad ceną zakupu czynników energetycznych czuwa Urząd Regulacji.

Gdyby pracownicy chcieliby przejść do pracy w Ciepłowni Miejskiej, to może przejść 10 osób z 3-letnią gwarancją zatrudnienia. Pozostali znajdą pracę na poszczególnych zakładach w „MESKO” S.A. Przejście do elektrociepłowni Celsium, nie jest konieczne”.

Przewodniczący podziękował za informację i poinformował, że po dodatkowych rozmowach z Zarządem, NSZZ „Solidarność” MESKO w sprawie elektrociepłowni wyda stanowisko w późniejszym terminie.

Z.S.

„SOLIDARNOŚĆ” W ATOSIE

W bardzo szybkim tempie wzrasta uzwiązkowienie w spółce ATOS. W przeciągu ostatnich trzech miesięcy liczba członków NSZZ „S” wzrosła czterokrotnie. Dzięki dobrej współpracy pomiędzy Prezydium NSZZ „Solidarność” Mesko S.A. a Zarządem ATOS sp. z o.o. udało się praktycznie zapewnić wszystkim chętnym pracownikom umowy o pracę, zamiast dotychczasowych umów o dzieło lub innych form zatrudnienia na tzw. śmieciówki.

Specyfika pracy w firmie ochroniarskiej niesie za sobą pewne ograniczenia i obowiązki, ale możemy powiedzieć, że „Solidarność” w Atosie jest jednym z nielicznych związków zawodowych, które funkcjonują w firmach ochroniarskich. W ostatnich dniach zostało podpisane Porozumienie pomiędzy Zarządem Spółki, a NSZZ „S” o wypłacie corocznej tzw. premii urlopowej. Warunki pracy ulegają znacznej poprawie, a skala inwestycji ze względu na specyfikę firm, które chronią jest ogromna!

Miejmy nadzieję, że to dopiero początek dobrej współpracy!

S.Z.

NOTATKA

ze spotkania Zarządu PGZ z reprezentacją związków zawodowych

W dniu 15 grudnia br. w warszawskiej siedzibie PGZ S.A. doszło do spotkania Zarządu PGZ z reprezentacją związków zawodowych działających w branży zbrojeniowej. Inicjatorem spotkania był prezes grupy A. Siwko, który na wstępie zaznaczył, że spotkanie ma charakter zapoznawczy i informacyjny.

Cheśmy ze starannością wsłuchiwać się w głos strony społecznej. Dlatego wkrótce powołany zostanie pełnomocnik ds. współpracy ze związkami zawodowymi – deklarował A. Siwko. Wszystkie sprawy bieżące i interwencje będą w jego gestii. Natomiast spotkania ze ścisłym kierownictwem związków zawodowych i zarządu będą odbywać się cyklicznie. W spotkaniu uczestniczyli również jego zastępcy Maciej Lew-Mirski, Obolewski oraz dyr. Zawadzka.

Krajową Sekcję Przemysłu Zbrojeniowego „Solidarności” reprezentowali: Stanisław Głowacki, Henryk Szostak, Janusz W. Lewandowski, Zdzisław Goliszewski, Zbigniew Cebula, Waldemar Ożóg, Edward Zbucki i Andrzej Janzen. W jej imieniu głos zabrał przewodniczący St. Głowacki, który podziękował za organizację spotkania i wyraził nadzieję, że wkrótce dojdzie do roboczego spotkania, w trakcie którego merytorycznie omówione będą najważniejsze działania strategiczne dla branży. „Solidarność” ma nadzieję, że uporządkowana zostanie kwestia funkcjonowania grupy PGZ, określona będzie przyszłość polskich stoczni, dokonany zostanie przegląd realizacji programów modernizacyjnych sił zbrojnych, rozważony będzie import sprzętu i związany z nim offset niezbędny dla interesu obronności i gospodarki państwa. Przewodniczący z optymizmem wyraził nadzieję, że na posiedzeniach Rady Dialogu Społecznego dominować będzie konstruktywny dialog a nie konfrontacja.

St. Głowacki poddał pod rozważenie Zarządowi PGZ konieczność powołania kompetentnego i odrębnego dla sektora obronnego ciała doradczego oraz opiniotwórczego. Polska Izba Producentów na rzecz Obronności Kraju, w której zrzeszone są spółki zbrojeniowe, już dawno straciła autorytet sektora. Głos „zbrojeniówki” jest w niej niewystarczający. Zdecydowana większość jej członków ma niewiele wspólnego

z naszą branżą. Podobnie jest w zespołach, które reprezentują Polskę i funkcjonują przy Unii Europejskiej. Tam bezwzględnie konieczny jest udział prezesów polskich spółek sektora obronnego.

W krótkiej dyskusji głos zabrali: A. Janzen, który pytał czy w związku z utworzeniem sektora Gospodarki Morskiej w grupie pozostaną stocznie produkujące na rzecz obronności. Z. Goliszewski pytał o realizację kontraktów na WZT do Indii i Malezji, modernizację polskich „Leopardów” oraz realizację zamierzeń PGZ odnośnie budowy w Łabędach centrum pojazdów gąsienicowych.

Prezes Siwko zapewnił, że stocznie produkujące na rzecz obronności powinny być skupione w PGZ. Sprawy właścicielskie muszą być jednak wyjaśnione. Zarząd aktualnie prowadzi ogląd prawny stoczni Marynarki Wojennej, która jest w upadłości likwidacyjnej. Zbudowany będzie spójny program z zadaniami dla naszych stoczni.

Kontrakt na WZT do Indii podpisał i ma realizować PHO. Modernizacja „Leopardów” A4 ma być prowadzona zgodnie z niedawno podpisaną umową. Aktualnie prowadzony jest dialog pomiędzy spółkami. Zarząd nie ma sygnałów z Łabęd i Poznania o jakichkolwiek problemach w tym temacie – powiedział prezes. Firmy mają szansę na kooperację, efektem czego winna być integracja. Gdyby pokazały się konflikty, to Zarząd PGZ ma instrumenty korporacyjne do wdrożenia ustaleń.

Zarząd PGZ poprowadzi ukierunkowaną na zmiany politykę w taki sposób, aby środowisko skupione w grupie PGZ było faktycznym reprezentantem branży i liderem ciał doradczych, które powinny zostać w tym celu powołane.

Prezes stwierdził, że celem strategicznym PGZ jest realizacja Programu Modernizacji Sił Zbrojnych. Tylko w przypadkach koniecznych będą robione korekty. A. Siwko zaznaczył, że PGZ musi być współkreatorem i uczestnikiem negocjacji w sprawach kontraktów eksportowych oraz programów offsetowych. To jest standardowy element integracyjności.

Opracował: Zbigniew Cebula

ŻYCZENIA DLA NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Milo nam przekazać Państwu, że życzenia świąteczne dla wszystkich członków związku na adres Przewodniczącego NSZZ „Solidarność” Mesko S.A. przekazali:

1. Zbigniew	Ziobro	– Minister Sprawiedliwości
2. Bartosz	Kownacki	– Sekretarz Stanu w MON
3. Mieczysław	Gocul	– Szef Sztabu Generalnego WP
4. Anatol	Wojtan	– I Zastępcą szefa sztabu Generalnego WP
5. Paweł	Soloch	– Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
6. Michał	Jach	– Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
7. Jarosław	Rusiecki	– Przewodniczący Senackiej Komisji Obrony Narodowej
8. Anna	Krupka	– Poseł na Sejm RP
9. Krzysztof	Lipiec	– Poseł na Sejm RP
10. Longin	Komołowski	– prezes Stowarzyszenia „WSPÓLNOPTA POLSKA”
11. Lucjan	Mucha	– Prezes Firmy RAFAEL
12. Ryszard	Adamczyk	– Firma Ubezpieczeniowa MAK
13. Wojciech	Semmerling	– Firma Ubezpieczeniowa MAK
14. Adam	Janik	– Prezes Zarządu „BUMAR-LABĘDY” SA
15. Antoni	Rusinek	– Prezes Zarządu HUTA STALOWA WOLA SA
16. Krzysztof	Juchniewicz	– Prezes Zarządu „NAUTA” SA
17. Artur	Lysakowski	– Prezes Zarządu BZE „BELMA” SA
18. Ryszard	Kardasz	– Prezes Zarządu „PIT-RADWAR” SA i PCO SA
19. Elżbieta	Wawrzynkiewicz	– Prezes Zarządu Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych
20. Andrzej	Synowiecki	– Prezes Zarządu „RADMOR” SA
21. Dariusz	Szłafka	– Dyrektor MESKO SA Oddział Kraśnik-Bolechowo
22. Eugeniusz	Polmuński	– Dyrektor Biura Organizacyjno-Prawnego
23. Tadeusz	Zielonka	– Prezes Zarządu REMONTOWA HOLDING
24. Grzegorz	Niedzielski	– Prezes Zarządu ZM „DEZAMET” SA
25. Mateusz	Kowalczyk	– Prezes Zarządu „ATOS” Sp. z o.o.
26. Agnieszka	Gogół-Urbaneł	– I Wiceprezes Zarządu „ATOS” Sp. z o.o.
27. Tomasz	Ptaszyński	– Prezes Zarządu Z.Ch. „NITRO-CHEM” SA
28. Henryk	Czech	– Prezes Zarządu Światowego Związku Żołnierzy AK
29. Jerzy	Żmijewski	– Starosta Skarżyski
30. Bożena	Bętkowska	– Przewodnicząca Rady Powiatu Skarżyskiego
31. Jan	Bańcyrowski	– Właściciel PPHU „ELBA”
32. ks. Jerzy	Karbownik	– Kustosz Sanktuarium MBO
33. ks. Tadeusz	Skrzypczak	– Proboszcz parafii św. Józefa
34. Waldemar	Bartosz	– Przewodniczący Zarządu Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „S”
35. Zdzisław	Maszkiewicz	– Przewodniczący Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ „S”
36. Roman	Jakim	– Przewodniczący SKPL NSZZ „Solidarność”
37. Bogdan	Ryś	– Przewodniczący Delegatury ZRS NSZZ „Solidarność”
38. Wiesław Janusz	Lewandowski	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” „PIT-RADWAR” SA
39. Henryk	Łabędź	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” ZM „TARNÓW” SA
40. Andrzej	Pietras	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” „NITROERG” SA w Bieruniu
41. Piotr	Nowak	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” „NITROERG” SA Krupski Młyn
42. Edward	Zbucki	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” „RADMOR” SA Gdynia
43. Zbigniew	Cebula	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” FB ŁUCZNIK-RADOM”
44. Andrzej	Janzen	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” SR „NAUTA” SA Gdynia
45. Ryszard	Bodziuch	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” Fabryki Łożysk Toczących w Kraśniku
46. Henryk	Szostak	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” HUTA STALOWA WOLA SA
47. Wiesław	Martowicz	– Przewodniczący KZ NSZZ „S” ZTS „GAMRAT” SA Jasło
48. Elżbieta	Żurańska	– Przewodnicząca KZ NSZZ „S” ZCh „NITRO-CHEM” SA

St. Głowacki

Krok ku dobrym zmianom

Wraz z nowym rządem mamy do czynienia z otwarciem na polski przemysł zbrojeniowy i lotniczy – zaznacza Stanisław Głowacki – przewodniczący Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ Solidarność. Polskie przedsiębiorstwa są w stanie modernizować naszą armię. Czy rząd PiS to wykorzysta?

Iza Kozłowska

W exposé premier Beata Szydło zaznaczyła, że bezpieczeństwo Polski jest jednym z priorytetów jej gabinetu. I nie chodziło tylko i wyłącznie o politykę bezpieczeństwa wewnętrznego czy międzynarodowego, ale także o gospodarkę. Premier Szydło wskazywała, że jej rządowi zależy na rozbudowie i unowocześnieniu polskich sił zbrojnych, zaś inwestycje militarne mają także służyć rozwojowi naszej gospodarki.

Na zapowiedziach się nie skończyło. Jedną z pierwszych decyzji było przekazanie z Ministerstwa Skarbu Państwa do Ministerstwa Obrony Narodowej, uprawnień właścicielskich do Polskiej Grupy Zbrojeniowej. Stanisław Głowacki podkreśla, że była to długo oczekiwana i bardzo potrzebna decyzja. – W końcu skończyła się era tzw. czterech panów czyli MON, MSP, Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Finansów, które miały swój udział w decyzjach wiązanych z zakładami PGZ. Dzięki zmianom wykrystalizowano jednego właściciela – jest nim szef MON. Zmiana ta ułatwi, usprawni i ujednolici sposób zarządzania, jego metodę, a także promocję polskiego przemysłu zbrojeniowego.

Zmiany w dobrą stronę

Minister obrony narodowej Antoni Macierewicz zadeklarował, że zostanie przeprowadzony przegląd dotychczasowych procesów modernizacyjnych Sił Zbrojnych RP. Do wielu z tych programów Solidarność zbrojeniowa zgłaszała szereg uwag i wskazywała na nieprawidłowości. Dlatego też zapowiedzi ministra spotkały się z aprobatą związkowców. – Pierwsze sygnały zmian idących w dobrym kierunku już się pojawiają. Trwa przegląd przetargu na śmigłowce wielozadaniowe dla polskiej armii, którego rozstrzygnięcie wywołało fale oburzenia i krytyki. W połowie grudnia podpisano istotne umowy m.in. w Zakładach Mechanicznych Mesko S.A. na dostawy dla Sił Zbrojnych RP przeciwpancernych pocisków kierowanych SPIKE do KTO Rosomak oraz w Pit-Radwar S.A. na dostawę samobieżnych, przeciwlotniczych zestawów raketowych POPRAD. Umowy te potwierdzają kierunek, jaki został przez nowe kierownictwo MON przyjęty – mówi Stanisław Głowacki.

Na Leopardach się nie skończy

28 grudnia 2015 roku w Radomiu została podpisana kolejna ważna umowa między Polską Grupą Zbrojeniową, Inspektorem Uzbrojenia MON i Zakładami Mechanicznymi „Bumar Łabędy”. Dotyczy modernizacji 128

czołgów Leopard 2A4. Zakup tych czołgów nie był przez związkowców pozytywnie oceniany. – Skoro zostały one nabyte, to dobrze się stało, że ich modernizacją zajmie się polska firma. Fabryka w Łabędach ma do tego potencjał, zatrudnia odpowiednich fachowców, ma zaplecze techniczne. Tym samym prace modernizacyjne wykonane będą na najwyższym poziomie. Bez umowy podpisanej w Radomiu groziło nam, że kolejne miliony złotych zostaną przekazane do zagranicznych przedsiębiorstw. Pieniądze polskich podatników pozostaną w kraju i skorzystają z nich nasi pracownicy. Praca będzie nie tylko dla zakładów w Łabędach, ale także dla fabryk ze Stalowej Woli, Siemianowic i Poznania.

Nie mam wątpliwości, że zadania zostaną podzielone między różne zakłady – dodaje szef Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ Solidarność.

Potencjał do wykorzystania

Związkowcy wielokrotnie alarmowali, że rząd Platformy Obywatelskiej i Polskiego Stronnictwa Ludowego nie traktuje na równi z zagranicznymi koncernami polskich przedsiębiorstw przemysłu obronnego. Tymczasem – zauważa Stanisław Głowacki – na całym świecie rządy poszczególnych państw starają się maksymalnie rozwijać własny przemysł obronny. – Oprócz Stanów Zjednoczonych i Federacji Rosyjskiej żadne państwo na świecie nie jest w stanie samodzielnie przeprowadzić całości modernizacji swoich armii. Jednak w pierwszej kolejności wykorzystywany jest potencjał i możliwości rodzimych przedsiębiorstw. W ten sposób mają one szansę się rozwijać zarówno pod kątem nowych produktów, jak i nowoczesnych technologii. Stają się konkurencyjne dla zagranicznych firm – zaznacza.

Szef zbrojeniowej Solidarności jednocześnie dodaje, że polskie firmy są w stanie udźwignąć zadania związane z modernizacją armii: – Chcielibyśmy, aby z większym zaangażowaniem czerpano z potencjału polskiego przemysłu obronnego i lotniczego.

Związkowcy ze zbrojeniowej Solidarności nie kryją także nadziei związanych z nowym rządem.

– Pierwsze tygodnie rządów PiS pokazały, że są chęci do współpracy z nami. Wspieramy działania ministra Macierewicza i z nadzieją patrzymy w przyszłość. Nie mam wątpliwości, że po stronie rządowej w końcu mamy partnera, dla którego interes bezpieczeństwa Polski i naszego przemysłu obronnego jest właściwie rozumiany – podkreśla Stanisław Głowacki.

Przedruk z „Tygodnika Solidarność”

Konferencja pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”

W dniu 19 listopada 2015 r. w Klubie Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”, której organizatorami byli Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, przy współpracy z: Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii Inspektoratu Wojsk Lądowych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia.

Konferencja stanowiła forum dialogu pomiędzy przedstawicielami wojska, przemysłu i nauki w celu poznania wzajemnych oczekiwań oraz zaprezentowania wizji odbudowy Wojsk Rakietowych i możliwości rozwoju artylerii w odniesieniu do programu pt. „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych” Dz.U. RP poz. 796 z dnia 4.10.2013 r. – Uchwała Nr 164 Rady Ministrów z dnia 17.09.2013 r.

Zamiarem organizatorów konferencji było skoncentrowanie uwagi autorów referatów na analizie dotyczące miejsca i roli Wojsk Rakietowych i Artylerii (WRiA) w ramach połączonego wsparcia ogniowego (na bazie wniosków wynikających z analizy współczesnych konfliktów zbrojnych, w tym na Ukrainie) oraz na możliwościach odbudowy Wojsk Rakietowych w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego przy współudziale zaplecza naukowo-badawczego i dydaktycznego. Ponadto organizatorzy pragną zwrócić uwagę na istotną, ciągle wzrastającą rolę nowoczesnych i innowacyjnych technologii, które powinny być wykorzystane w procesie modernizacji technicznej WRiA.

Tematem wiodącym konferencji była kwestia odtworzenia polskich Wojsk Rakietowych, które – po wycofaniu

w 2005 roku zestawów produkcji radzieckiej TOCZKA i LUNA – przestały praktycznie istnieć. A przecież jeszcze na początku lat 90. XX wieku Polska posiadała duży potencjał nowoczesnych wojsk rakietowych zorganizowanych w cztery brygady, złożone zarówno z rakiet operacyjno-taktycznych, jak i taktycznych, o czym mówił w referacie pt. „Tradycja i odtworzenie Wojsk Rakietowych w polskich Siłach Zbrojnych” były szef Wojsk Rakietowych i Artylerii gen. bryg. Jarosław Wiercholski.

Pilną potrzebę odtworzenia w Siłach Zbrojnych RP Wojsk Rakietowych potwierdza przebieg najnowszych konfliktów militarnych na świecie, w tym ostatnich starć zbrojnych na Ukrainie. Polska, jako państwo graniczne NATO, powinna dysponować odpowiednim potencjałem w tym zakresie. Zestawy rakietowe o zasięgu dochodzącym do 300 km mogą poza tym spełniać rolę odstraszającą, stąd należy podkreślić duże znaczenie programu HOMAR, realizowanego przez konsorcjum, na

czele którego stoi Huta Stalowa Wola S.A. Rozwojowi potencjału dydaktycznego ukierunkowanego na potrzeby odtwarzanych Wojsk Rakietowych sprzyjać będzie „Porozumienie o współpracy pomiędzy Wojskową Akademią Techniczną a Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii IWL DGRSZ” podpisane przez rektora-komendanta WAT gen. dyw. prof. dr. hab. inż. Zygmunta MIERCZYKA i szefa Zarządu WRiA płk. dr. Jarosława KRASZEWSKIEGO w dniu 11 grudnia 2014 roku.

W efekcie zrealizowanych wszystkich planowanych przedsięwzięć organizacyjno-technicznych, Siły Zbrojne RP odtworzą Wojska Rakietowe na miarę XXI wieku, a także pozyskają nowoczesne zaplecze techniczne oraz dydaktyczne, kształcące wysoko wykwalifikowaną kadrę inżyniersko-techniczną, o wysokich kompetencjach, zdolną skutecznie wykorzystać wszystkie zalety używanej nowoczesnej techniki rakietowej na współczesnym polu walki.

Red.

ZARZĄDZENIE NR 29 ZARZĄDU SPÓŁKI MESKO S.A. W SKARŻYSKU-KAMIENNEJ z DNIA 8 GRUDNIA 2015 r.

dot: zmiany podstawy niektórych składników wynagrodzenia.

W związku ze zmianą wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2015 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 1395) oraz ustaleniem średniorocznego czasu nominalnego w wymiarze 168 godzin, z dniem 1 stycznia 2016 r. ulegają zmianie niektóre uregulowania płacowe obowiązujące w Mesko S.A.

1. Wynagrodzenie minimalne za pracę (wg ustawy)	1850,00 zł
2. Wynagrodzenie minimalne za pracę w Mesko S.A.	2220,00 zł
3. Podstawa odpraw emerytalnych i rentowych oraz nagród jubileuszowych wypłacanych za lata pracy poza przedsiębiorstwami objętymi Ponadzakładowym Układem Zbiorowym Pracy	1850,00 zł
4. Dodatek za pracę w porze nocnej	2,64 zł
5. Dodatek MWiS	3,96 zł
6. Dodatki szkodliwe:	
– I stopień szkodliwości	1,32 zł
– II stopień szkodliwości	1,98 zł
– III stopień szkodliwości	2,64 zł
7. Dodatek niebezpieczny lub wysokościowy	1,32 zł

W zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem tracą moc postanowienia Zarządzenia Nr 19 Zarządu Spółki z dnia 8 grudnia 2014 r.

Za Zarząd
Prezes Zarządu Waldemar Skowron

„SOLIDARNOŚĆ” OCZEKUJE UWZGLĘDNIENIA STAŻU

„Solidarność” pozytywnie zaopiniowała prezydencki projekt ustawy, przywracający poprzednie przepisy dot. wieku emerytalnego, jednocześnie postuluje o uwzględnienie w nim dodatkowego uprawnienia wynikającego ze stażu pracy liczonego wg okresów opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.

W opinii Prezydium Komisji Krajowej czytamy: prezydencki projekt ustawy wychodzi naprzeciw oczekiwaniom społecznym przywracając wiek emerytalny obowiązujący do dnia 31 grudnia 2012 roku, wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn. Pozytywnie oceniono również powrót do gwarancji otrzymania najniższego świadczenia emerytalnego, które uzależnione byłoby od osiągnięcia odpowiedniego wieku oraz okresów składkowych i nieskładkowych.

Jednocześnie w swojej opinii Prezydium stwierdziło brak społecznie oczekiwanego rozwiązania dot. sytuacji osób legitymujących się długimi (35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn) okresami zatrudnienia, które utraciły zdolność do kontynuowania zatrudnienia, a nie osiągnęły powszechnego wieku emerytalnego – 60 lat życia dla kobiet i 65 lat życia dla mężczyzn.

– Prezydium KK NSZZ „Solidarność” postuluje wprowadzenie dla takich osób dodatkowej możliwości skorzystania z prawa do emerytury uzależnionej od stażu pracy, liczonego według okresów opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, bez konieczności spełnienia innych warunków – czytamy w opinii.

W dalszej części podkreślono potrzebę poprawy sytuacji finansowej systemu emerytalnego, szczególnie poprzez zwiększanie przychodów systemu. Chodzi tu m.in. o coraz powszechniejsze zaniżanie składek poprzez świadczenie pracy w ramach tzw. samozatrudnienia oraz na podstawie umów cywilnoprawnych, upowszechnianie się tzw. elastycznych form zatrudnienia, zaniżanie przez pracodawców oficjalnych wynagrodzeń czy zatrudnianie na „czarno”. Choć opinia wskazuje, że najefektywniejsze, tak dla wysokości przyszłych świadczeń jak i dla sytuacji finansowej systemu, nadal pozostają działania zmierzające do wzrostu realnych wynagrodzeń, gdyż brak równowagi finansowej systemu jest w dużej mierze efektem niskiego poziomu płac, w tym minimalnego i przeciętnego wynagrodzenia.

„Solidarność” domaga się również rozpoczęcia prac nad założeniami Narodowej Strategii Demograficznej, dalszych zmian w systemie opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, ograniczenia i uszczelnienia KRUS-u, ograniczenia patologii w tzw. „samozatrudnieniu” oraz stosowania „umów śmieciowych”, zmian w systemie promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stabilizacji zatrudnienia ludzi młodych, systemu rozwiązań prawnych i organizacyjnych pozwalających na kontynuowanie zatrudnienia w wieku okołomerytalnym i emerytalnym, wzrostu efektywności systemu publicznej opieki zdrowotnej i profilaktyki zdrowotnej.

Dodatkowo w opinii zwrócono uwagę na zbyt krótki termin wejścia w życie projektowanych przepisów.

Red.

MESKO-ROL, PODWYŻKI PŁAC!

Mesko-Rol Sp. z o.o. to jedna z nielicznych spółek powstałych z podziału ZM MESKO, która do tej pory (poza Mesko S.A.) utrzymała się na rynku. Spółka produkuje maszyny rolnicze, szczególnie kosiarki rotacyjne i inne podzespoły do maszyn rolniczych. Ok. 80% stanowi eksport przeważnie do Holandii, która poprzez swoją sieć rozprowadza wyroby po całym świecie. W Spółce pracuje 86 osób. Od 12 lat Mesko-Rol Sp. z o.o. kieruje Prezes Jacek Kowalski. Jest ekonomistą z wykształcenia. Widać to szczególnie przy wszystkich negocjacjach. 29 stycznia pomiędzy Zarządem Mesko-Rol a związkami zawodowymi, tj. NSZZ „S” i ZZPE, zostało podpisane Porozumienie. W wyniku rozmów ustalono włączenie dodatku stażowego do płacy zasadniczej, a także wzrost płacy o 125 zł na liczeniowo na osobę. Zasady podziału oraz inne kwestie związane z tym faktem zostały uregulowane w podpisanym dokumencie. Istotnym jest niewątpliwie zapowiedź Prezesa o wysiłkach inwestycyjnych związanych z unowocześnieniem produkcji.

To dobry prognostyk dla pracowników na przyszłość!

St. Głowacki

OBRADOWAŁA RADA NADZORCZA MESKO S.A.

W dniu 20 stycznia 2016 r. odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej Mesko S.A.

1. Rada Nadzorcza podjęła kilka uchwał dotyczących:
 - sposobu wykonania prawa głosu przez Mesko S.A. na NWZ ZCH „Nitrochem” S.A. – 2 uchwały.
2. Kilka uchwał dotyczących zaopiniowania na Walne Zgromadzenie Mesko S.A.
 - nabycia składników trwałych dla Pionek w ramach realizowanego projektu „Modernizacja produkcji prochu i amunicji w Mesko S.A. oddział w Pionkach”. Przed podjęciem uchwał Rada zapoznała się szczegółowo z potrzebami do realizacji ww. tematu.
 - Uchwałę dot. wydatkowania środków na realizację tematu: „Opracowanie i wdrożenie systemu amunicji precyzyjnego rażenia do 120 mm, moździerz, RAK”.
 - Uchwałę dot. wydatkowania środków na realizację tematu: „Opracowanie i wdrożenie systemu amunicji precyzyjnego rażenia dla samobieżnych haubic kal. 155 mm KRAB/KRYL”.
 - Uchwałę dot. wydatkowania środków na realizację tematu:

PLAN WYDATKÓW Z ZAKŁADOWEGO FUNDUSZU ŚWIADCZEŃ SOCJALNYCH NA ROK 2016 PODPISANY

3 lutego został podpisany Plan Wydatków z ZFŚS na 2016 r. Z funduszu 2 mln 410 tys. zł wydatkami objęte są:

1. Dofinansowanie do wypoczynku pracowników 2 100 000 zł.
2. Dofinansowanie do wycieczek 100 000 zł.
3. Zapomogi dla pracowników 120 000 zł.
4. Paczki dla dzieci 40 000 zł.
5. Dofinansowanie imprez integracyjnych dla emerytów 50 000 zł.

Dofinansowania z ZFŚS do wypoczynku pracowników Mesko S.A. w Skarżysku Kamiennym w 2016 roku ustala Regulamin:

1. Zarząd Mesko S.A. w porozumieniu ze Związkami Zawodowymi postanawia w 2016 roku wypłacić z ZFŚS dofinansowanie do wypoczynku pracowników.
2. Dofinansowanie do urlopu wypoczynkowego trwającego 10 kolejnych dni roboczych przysługuje jeden raz w roku i obowiązuje od 1 stycznia do 31 grudnia 2016 r.
3. Do ustalenia kwoty dofinansowania przyjmuje się płacę zasadniczą wg stanu na dzień 1.01.2016 r., która obowiązuje cały rok. Dla pracowników przyjętych w 2016 roku – płacę zasadniczą na dzień rozpoczęcia pracy w Mesko S.A.
4. Wysokość dofinansowania jest uzależniona od posiadanej płacy zasadniczej i wynosi brutto:
 - przy płacy zasadniczej do 2500,00 zł – 1200,00 zł
 - przy płacy zasadniczej powyżej 2500,00 zł do 3500,00 zł – 1100,00 zł
 - przy płacy zasadniczej powyżej 3500,00 zł – 1000,00 zł

„Opracowanie i wdrożenie lekkiego systemu sterowania rakietą o zasięgu 2,5 km kryptonim PIRAT”.

- Uchwałę dot. wydatkowania środków na: „Utworzenie Polskiego Centrum Paliw Rakietowych”.
- Uchwałę dot. jednolitego tekstu standardu Spółki Mesko S.A.

W dniu 2 lutego 2016 r. odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej, na którym Rada Nadzorcza przeanalizowała Plan Rzeczowo-Finansowy Mesko S.A. na 2016 r. Po wysłuchaniu Zarządu wyjaśniającego wszystkie kwestie Rada Nadzorcza zatwierdziła w/w Plan do realizacji.

Zgodnie z przyjętym Planem Mesko sprzeda wyroby za 425 263 tys. zł i zakłada zysk wielkości 3.738 tys. zł w rozbiściu na kwartały. Plan jest ambitny i możliwy do wykonania.

Rada Nadzorcza zapoznała się ze sprawozdaniami Zarządu z realizacji prowadzonych pięciu projektów podejmując odpowiednie uchwały na Walne Zebranie Akcjonariuszy Mesko S.A.

Rada Nadzorcza przeanalizowała też szereg innych tematów zgłoszonych przez Zarząd i przyjęła odpowiednie Uchwały, a także zapoznała się z wynikami kontroli zleconej w grudniu 2015 r., a dotyczącej wydatkowania środków wsparcia w ramach realizacji bieżących projektów w Mesko S.A.

St. Mrozek
T. Sieczka

5. Dział Plac sporządza listy do wypłaty dofinansowania na podstawie złożonych przez zainteresowanych pracowników wniosków w terminie 7 dni przed końcem danego miesiąca.
5. Ostateczny termin dokonania wypłaty dofinansowania za miesiąc grudzień przypada na dzień 10.12.2016 r.
6. Dofinansowanie przelewane jest na rachunki bankowe pracowników w najbliższym dniu wypłaty wynagrodzenia na podstawie list sporządzonych przez Sekcję Socjalną.
7. Regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od 1 stycznia 2016 roku.

Red.

AMNEZJA?

Rozmawiałem ostatnio po posiedzeniu Komisji Międzyzakładowej z przewodniczącym jednej z komisji oddziałowych. Członek bardzo zaangażowany, uczciwy, ciągle zabiegający o poprawę warunków pracy i płacy swoich członków. Widziałem w jego oczach zmęczenie, zniechęcenie, a może nawet zawód? Zakład, który reprezentuje już przeszedł „dobrodziejstwo” restrukturyzacji przez upadłość, by znowu po wykupie majątku od syndyka stanąć na krawędzi kolejnego bankructwa. W tym momencie do działania włączyła się NSZZ „S” Mesko, przedstawiając projekt przejęcia tej spółki i włączenia do Mesko S.A. jako oddziału zamiejscowego. Skala zadłużenia zarówno w stosunku do pracowników jak też i wierzycieli przekroczyła 50 mln złotych. Biorąc pod uwagę ogromne bezrobocie (ok. 40%) i fakt, że jest to jedyny zakład produkcyjny w tym mieście, postanowiliśmy „solidarnie” podjąć działania. Trzeba przyznać, że przy ogromnej pomocy Prezesa W. Skowrona, udało się ten zakład uratować. Ba, w ciągu ostatnich dwóch lat inwestycje w modernizację firmy wynoszą ok. 100 mln zł. To szansa na rozwój firmy i perspektywa pracy na długie lata. Przejęcie tego oddziału odbyło się z bagażem ogromnych dysproporcji płacowych w oddziale i Mesko. Ale wyrównanie poziomów nie jest możliwe w jeden rok! Co powiedzieliby pracownicy Mesko S.A.? Następować będzie sukcesywne zasypywanie podziałów. Pierwszy krok już zrobiony!

Dlatego o tym piszę i przypominam o tych faktach. Otóż do NSZZ „S” należy w tym zakładzie ok 50% pracowników! Gdyby patrzeć tymi kategoriami, to razem z dyrektorami, kadrą kierowniczą, wszyscy prawie zawdzięczają pracę NSZZ „S”. Dziś jest tak, że połowa, która nie należy do związku, a pracuje w firmie, wielokrotnie z różnych powodów naśmiewa się z tych związkowców, że się przecież nie należy, a też to samo dostajemy!!! Nie mówię już o kulturze, nie mówię o pokorze, ale o zwykłej przyzwoitości. Szanujcie tych, dzięki którym macie pracę! Szanujcie ludzi, którzy mają zasady i ideały! Cóż byłby za rwetes, a mam nadzieję, że niedługo do tego dojdzie, wzorem np. USA, że związki zawodowe występują w obronie tylko swoich członków związku oraz wszelkie podwyżki i świadczenia są tylko dla tych, którzy są członkami związku. W Norwegii nie jest możliwe zatrudnienie jakiegokolwiek pracownika bez zgody związków zawodowych!!! Ktoś powie co ty mówisz? Przecież wszyscy mają jednakowe żołądki i prawa!!! Tak??

Przecież każdy ma wolny wybór, nie musi korzystać z pracy w tej fabryce, mając w pełni świadomość co za tym się kryje!

St. Głowacki

BAJKA O SROGIM KRÓLU

Pewnego razu, za siedmioma górami, za siedmioma lasami pewien Król wstąpił na tron. Wielki strach padł na poddanych, ponieważ wiedzieli jakim groźnym i wymagającym jest człowiekiem. Prześcigali się w wymyślaniu przydomków dla Władcy. Ostatecznie nazwali go Srogi.

Król nie zwracał uwagi na to co myśleli o nim poddani, chciał bowiem zbudować państwo silne i bogate. Pracował więc ciężko; ustanawiał prawa, wchodził w koalicję, rozwijał handel, produkcję i powiększał swoje wpływy na ościenne państwa.

W pewnym momencie zorientował się, że sprawy w Państwie nie idą jednak tak dobrze jak powinny. Wezwał

więc swoich ministrów i zaczął ich ganić i lajać, zarzucając im lenistwo i głupotę. Wystraszeni ministrowie tłumaczyli się ze swoich błędów i przysięgli Władcy natychmiastową poprawę. Nie wiadomo dlaczego, ale Król zgodził się im tym razem wybaczyć.

Czas mijał, Król swoim zwyczajem ciężko pracował, ale sprawy państwa dalej szły nie najlepiej.

Wezwał więc znowu swoich ministrów i znowu lajał ich i straszył, ale na koniec wyrozumiale wysłuchał ich tłumaczeń. Kiedy ministrowie wyszli od Króla mówili między sobą – „nie taki Srogi ten Król, mógł nas wtrącić do lochu, albo skazać na banicję, trze-

ba mu zmienić przydomek”. Wieść się rozniosła po kraju, że Król nie jest taki groźny i srogi.

– „Nazwijmy go Miłosierny, albo Laskawy” – proponowali dworzanie.

A sprawy państwa dalej szły bardzo źle. Król co jakiś czas zwoływał ministrów, ale Ci już wiedzieli, że złaja ich, zwymyśla i na tym się skończy. A państwo słabło i popadało w ruinę, skarbiec pustoszał, handel upadał...

I tylko stary błazen siedział smutny w kącie i kiwając głową, co jakiś czas powtarzał:

„Czy ta laskawość musi nasz kraj i naród tyle kosztować?”

E.Ś.

PROJEKT DNI PRACY W MESKO S.A. W ROKU 2016

Lp.	Miesiąc	Dni wolne od pracy	Soboty robocze	Wymiar czasu pracy w miesiącu	Ilość dni roboczych
1.	Styczeń	2,4,5,16,30	9,23	152	19
2.	Luty	6,13,20,27	-	168	21
3.	Marzec	5,12,19,26	-	176	22
4.	Kwiecień	2,9,16,23,30	-	168	21
5.	Maj	2,14,27,28	7,21	160	20
6.	Czerwiec	4,11,18,25	-	176	22
7.	Lipiec	2,9,16,23,30	-	168	21
8.	Sierpień	6,13,20,27	-	176	22
9.	Wrzesień	3,10,17,24	-	176	22
10.	Październik	1,8,15,22,31	29	168	21
11.	Listopad	5,12	19,26	176	22
12.	Grudzień	3,10,17,24,27,28,31	-	152	19
		53	7	2016	252
Średnio				168	21

Obowiązujący wymiar czasu pracy i średnia tygodniowa ilość godzin w 3-miesięcznym okresie rozliczeniowym:

**Biuletyn MKZ NSZZ „Solidarność”
MESKO S.A.**
kolportowany w MESKO S.A.

Redakcja:
Prezydium MKZ NSZZ „S” MESKO S.A.
26-111 Skarżysko-Kamienna,
ul. Legionów 122
tel. 41 253 60 50

Wydawca: Międzyzakładowa Komisja
Związkowa NSZZ „Solidarność” MESKO S.A.

	Wymiar czasu pracy	Średnia tygodniowa ilość godzin
I – III	496 godz. 62 dni	38,15
IV – VI	504 godz. 63 dni	38,77
VII – IX	520 godz. 65 dni	39,57
X – XII	496 godz. 62 dni	37,74

Średnia tygodniowa ilość godzin w roku 2016 – 38,56

Wskaźnik do wyliczenia ekwiwalentu za urlop na rok 2016 – 21,00

Przerwa urlopową dla pracowników n. Spółki trwała będzie:

od dnia 01.08.2016 r. do 13.08.2016 r. (10 dni roboczych)

od dnia 29.12.2016 r. do 30.12.2016 r. (2 dni robocze)

Red.